

Η Ελένη Τσαμαδού δαμάζει τους Ανέμους του Χρόνου

By Τίνα Πανώριου on December 20, 2016 /

της Τίνας Πανώριου.

Η Ελένη Κ. Τσαμαδού σπούδασε νομικά στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, καθώς και International Legal Studies στο American University, Washington College of Law. Σταδιοδρόμησε ως δικηγόρος στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος από το 1966 μέχρι το 2000, οπότε αποχώρησε με τον ανώτατο βαθμό ιεραρχίας. Ασχολήθηκε κυρίως με θέματα Διεθνών Συναλλαγών και Ιδιωτικοποιήσεων. Τα έτη 2000-2004 εργάστηκε ως ειδική σύμβουλος σε νομικά θέματα των Υπουργών Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών. Είναι παντρεμένη και έχει δύο κόρες. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματά της ΟΙ ΘΕΟΙ ΠΕΘΑΝΑΝ ΣΤΗ ΡΩΜΗ, το οποίο έχει μεταφραστεί στα γερμανικά με τον τίτλο EIN KÖNIGREICH FÜR EIN GRAB, Η ΕΤΑΙΡΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ, ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ, ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ ΖΩΗΣ. Η συνάντηση και η συνομιλία με την ευγενέστατη συγγραφέα ήταν πολύ, μα πολύ ενδιαφέρουσα... Και τιμητική.

- **Κυρία Τσαμαδού, είναι πραγματικά εντυπωσιακός ο τρόπος με τον οποίο σχεδόν σε κάθε σας έργο κατορθώνετε να αναπαριστάτε ολοζώντανα εποχές παλιότερες... Πώς το επιτυγχάνετε αυτό; Μελετάτε πηγές;**

Σας ευχαριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια. Η αλήθεια είναι πως διαβάζω πολλά και διαφορετικά βιβλία. Ιστορικές μελέτες, πηγές, βιογραφίες, αλλά και καλά ιστορικά μυθιστορήματα. Όλα μαζί με μια γερή δόση φαντασίας βοηθάνε.

- **Ανάμεσα στα βιβλία που ανατρέξατε για να φτιάξετε το «σενάριο» σας ήταν και το δυσεύρετο βιβλίο «Α΄ Κύρου Βησσαρίων ο Έλληνας»;**

Το πρώτο που αναζήτησα και δεν εύρισκα γιατί έχει εξαντληθεί χρόνια τώρα. Ευτυχώς ένας φίλος, ο κ. Αλέξης Ζαούσης, με βοήθησε και φρόντισε να έχω ένα αντίγραφο που θεωρώ πολύτιμο απόκτημα. Ο Κύρου ασχολήθηκε σε βάθος με τον

Βησσαρίωνα και μας έδωσε μια βιογραφία πάρα πολύ αξιόλογη και πολύτιμο βοηθό όποιου θέλει να ασχοληθεί, όπως εγώ, με τον καρδινάλιο που δεν έπαψε ποτέ να είναι Έλληνας και που τόσα του χρωστάμε και αγνοούμε.

- **Αναρωτιέμαι ακόμα πόσο χρόνο σας πήρε για να ολοκληρώσετε τους Ανέμους του Χρόνου, τις 675 ενδιαφέρουσες αυτές σελίδες που ουδόλως κουράζουν έναν -ούτως ή άλλως -κουρασμένο αναγνώστη, αλλά τουναντίον τον τέρπουν;**

Μου πήρε τέσσερα χρόνια συνολικά. Μελέτη και γράψιμο και ξαναγράψιμο.

- **Κτίσατε το μυθιστόρημά σας στον χωροχρόνο της περιόδου 1402-1453 στην Πελοπόννησο. Εξηγήστε μας την επιλογή σας.**

Τα τελευταία σαράντα χρόνια του Βυζαντίου είναι πολύ κρίσιμα, αλλά και ενδιαφέροντα. Υπάρχει μια συνεχής διαπάλη και ανακατάταξη πολιτικών δυνάμεων, ενώ παράλληλα υπάρχει μια πρώιμη αναγέννηση των γραμμάτων στο Μυστρά. Εξέχουσες προσωπικότητες της διανοήσης, όπως ο Πλήθων και ο Βησσαρίων, έλαμψαν τότε. Και οι δύο πίστευαν και διακήρυσσαν την ελληνικότητα του γένους και αγωνίστηκαν με συμβουλές και παραινήσεις προς τους αυτοκράτορες και τους Δεσπότες του Μυστρά για την αναγέννηση της άλλοτε ισχυρής αυτοκρατορίας. Ο Βησσαρίων μάλιστα, μετά την Άλωση και μέχρι τον θάνατο του, πάσχιζε για την απελευθέρωση της πατρίδας. Όταν όμως όλες οι προσπάθειές του απέτυχαν, δώρισε την πολύτιμη τεράστια βιβλιοθήκη του στη Βενετία ως παρακαταθήκη για τους Έλληνες. Για να μη χάσουμε τις ρίζες μας, όπως έλεγε, και υπόδουλοι σε γένος κατώτερο καταντήσουμε σαν τους αρχαίους είλωτες.

- **Δίπλα στα ιστορικά πρόσωπα βάζετε όμως και άλλους ήρωες, της φαντασίας σας, όπως τον Αλέξιο και την Ανέζα για τους οποίους όμως εσείς λέτε, ότι είναι – και δεν είναι – πρόσωπα φανταστικά. Πάντως σίγουρα κρύβουν μια ενδιαφέρουσα ιστορία...**

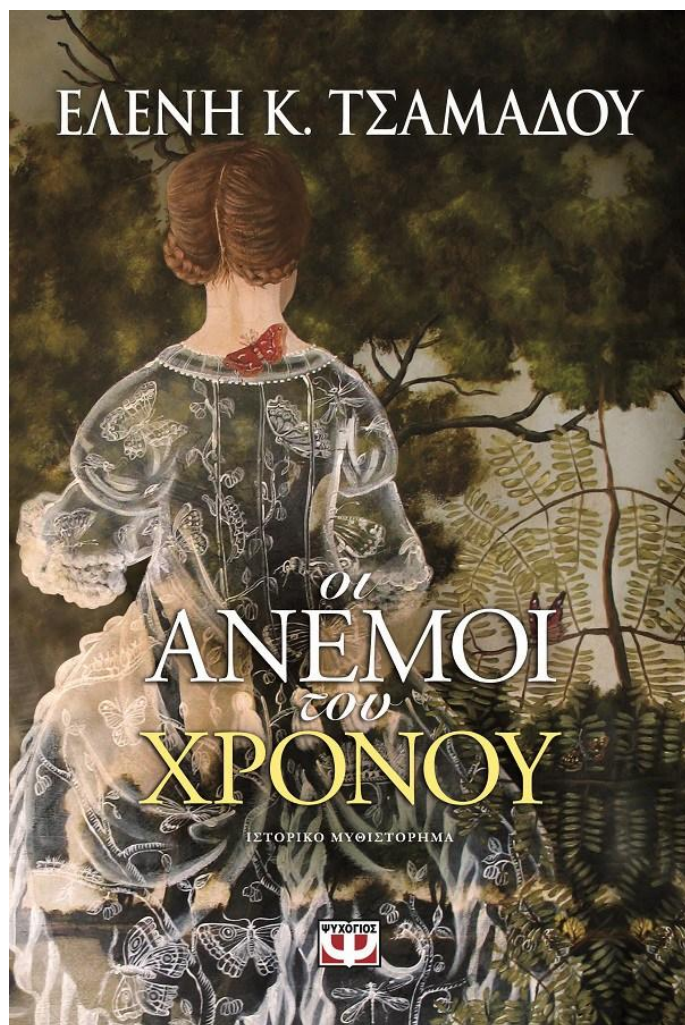
Υπήρξε μια νόθα κόρη του τελευταίου Φράγκου πρίγκιπα. Δεν γνωρίζουμε το όνομά της, μόνον για το γάμο της μαθαίνουμε. Υπήρξε επίσης και μια γυναίκα με το επώνυμο Χρυσοβεργίνα κοντά στο Φραντζή και στους Παλαιολόγους. Γιατί να μην είναι ένα πρόσωπο αυτή και να είναι η δική μου Ανέζα; Ο Αλέξιος πάλι έχει το επώνυμο Χρυσοβέργης, όνομα σημαντικής οικογένειας του Βυζαντίου. Κλάδος της οικογένειας κατέληξε μετά την Άλωση στο Οίτυλο στη Μάνη και αργότερα άλλος κλάδος στους Γαργαλιάνους της Μεσσηνίας, την ιδιαίτερη πατρίδα μου. Γιατί λοιπόν να μην είναι ο Αλέξιος κάποιος από αυτή την οικογένεια;

- **Αυτό είναι το 7^ο μυθιστόρημα σας, που ήδη αγαπήθηκε από το κοινό. Το γνωρίζετε αυτό το κοινό σας κ Τσαμαδού; Σας πλησιάζουν στις παρουσιάσεις του βιβλίου σας; Σας τονώνουν με τον τρόπο τους;**

Όχι μόνο στις παρουσιάσεις, αλλά και μέσα από μηνύματα και γράμματα μου εκφράζουν την αγάπη τους και με συγκινούν γιατί μοιράζονται μαζί μου αυτά που αγαπώ και μου δίνουν κουράγιο να συνεχίζω. Αλλά γιατί σας τα λέω αυτά αφού και σεις από παλιά με παρακολουθείτε και με τονώνετε με όσα γράφετε και σας ευχαριστώ και πάλι από εδώ.

- Κλείνοντας, ετοιμάζετε κάτι νέο, ή θα αφήσετε χρόνο μέχρι να ξανακαθήσετε στον υπολογιστή σας;

Έχω κάποιες ιδέες, ίσως για το Μακεδονικό αγώνα, αλλά είναι νωρίς ακόμη.

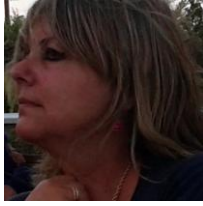

Οι άνεμοι του χρόνου κυκλοφορούν από τις

Εκδόσεις Ψυχογίος

The following two tabs change content below.

- [Bio](#)
- [Latest Posts](#)

Τίνα Πανώριου

Τίνα Πανώριου Γεννήθηκε στην Ν Υόρκη και ζεί στο Π Ψυχικό. Τελείωσε την Σχολή Μωραίτη, και έχει πτυχίο Αγγλικής Φιλολογίας. Από το 1981 εργάζεται ως πολιτιστική συντάκτρια στις εφημερίδες ΕΘΝΟΣ, ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΕΒΔΟΜΗ και στα περιοδικά ΕΝΑ, ΚΑΙ, ΕΠΙΚΑΙΡΑ, ΤΗΛΕΡΑΜΑ, PENTHOUSE. Έκανε αρχισυνταξία σε εκπομπές της ΕΤ1, καθώς και στο Κανάλι 5. Η τηλεταινία της «Το όνομά μου είναι Άσσαντ» διαγωνίστηκε στο Φεστιβάλ της Δράμας. Το 1995-1996 έκανε, εκπομπή στον σταθμό SEVEN X, με τίτλο «Από στόμα σε στόμα». Στο ραδιόφωνο έχει δουλέψει στο ΚΑΝΑΛΙ 1 και στον ΣΚΑΙ. Από το 1993 έως τον Ιούνιο του 2013, εργαζόταν στην ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ και στον ιστότοπο της ΕΡΤ, (πολιτιστικές συνεντεύξεις, κριτική τηλεόρασης, Βιβλίο). Τα τελευταία 10 χρόνια ασχολείται αποκλειστικά με τον χώρο του ΒΙΒΛΙΟΥ. Σήμερα συνεργάζεται με το ΔΙΑΣΤΙΧΟ και το ΒΑΚΧΙΚΟΝ.